

[Fornæs.]

eller til Fremkaldelse af lokal eller universel Bedøvelse, men de er uberettigede til ved Recept at foreskrive Lægemedler til indvortes Brug. Nu foreslaas det i det fremsatte Lovforslag, at Tandlæger endvidere skal være berettigede til ved Recept at foreskrive for deres Patienter eller til Brug i deres Praksis at rekvirere Lægemedler til indvortes Brug. Det er imidlertid begrænset, hvor langt Tilladelsen rækker. Den gælder kun de Lægemedler, hvis Sammensætning og Virkning Tandlægerne efter deres Uddannelse maa antages at have Kendskab til, f. Eks. visse beroligende, smertestillende, stimulerende og blodstandsende Midler samt visse Sovemidler. Sundhedsstyrelsen anbefaler, at det sker. Efter Lovforslaget skal Sundhedsstyrelsen bestemme Recepternes Form. Den dygtige og vel oplærte Tandlægestand, vi efterhaanden har faaet og kan glæde os ved at have her i Landet, kan man sikkert med Tryghed overlade dette Ansvar; det er egentlig besynderligt, at det ikke er sket for længe siden.

Jeg skal paa min Gruppes Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

S. C. Nørgaard: Lovforslaget tilsigter jo at give Tandlægerne Ret til at udstede Recepter for visse Lægemedler. De har haft en tilsvarende Ret tidligere vedrørende Medicin til udvortes Brug; nu skal de ogsaa have en saadan Ret vedrørende visse Lægemedler til indvendig Brug. Denne Ret har Tandlægerne længe næret Ønske om at faa, og de har længe haft Grund til at nære dette Ønske, idet en Kommission allerede i 1932 havde indstillet, at de fik denne Ret. Sundhedsstyrelsen har nu anbefalet Sagen, og da Sundhedsstyrelsen baade skal foreskrive Recepternes Form og Lægemedlernes Art, er der ikke Grund til at nære Betænkelighed ved at tiltræde Lovforslaget. Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Stein: De Beføjelser, Lovforslaget tillægger Tandlægerne, er velbegrundede. Det nødvendige Korrektiv gives jo i den Bekendtgørelse, som skal være grundlæggende, og som skal udstedes af Sundhedsmyndighederne. Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne tiltræde og anbefale Lovforslaget.

Anna Westergaard: Den Bestemmelse, at en Tandlæge ikke maa give sine Patienter f. Eks. et blodstillende eller smertestillende Mittel, er i Virkeligheden ganske uden Kon-

takt med de Forhold, vi nu lever under, og med den høje Standard, der kendetegner vor Tandlægestand. Med den fortrinlige Uddannelse, der gives Tandlægerne her i Landet, kan der ikke være nogen som helst Betænkelighed ved at bemyndige Tandlægerne til efter Sundhedsstyrelsens Forskrifter at udstede Recepter til deres Patienter ogsaa til indvortes Brug i det Omfang, der her er foreslaaet. Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Genneførelse.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen): Jeg takker for den gode Støtte til Lovforslagets Gang gennem Tinget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Derpaa fulgte:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udskydelse af Revisionen af Lov Nr. 159 af 11. Maj 1935 om Oprettelse af et Husholdningsraad, jfr. Lov Nr. 54 af 10. Marts 1938.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3631; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 496).

Sagen sattes til Forhandling.

Bender: Da Indenrigsministeren i 1938 stillede Forslag om at ophæve den fastsatte Grænse for den her omhandlede Lovs Varighed, ændrede Folketinget Forslaget derhen, at Loven skulde optages til Revision i Samlingen 1941—42. Det er klart, at man paa det Tidspunkt ikke kunde forudse den vanskelige ekstraordinære Situation, der foreligger nu, da Loven skulde revideres, og som gør en Revision vanskelig paa indeværende Tidspunkt. Jeg finder det derfor helt rimeligt, at Revisionen udskydes til 1944—45, og skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag, der tager Sigte paa en saadan Udskydelse.

Esther Malling Pedersen: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale, at Loven om Oprettelse af et Husholdningsraad ikke revideres nu, men at Revisionen udskydes